

Publicerad 2020-09-17 21:50 av enjolive

### **E4 (två sonetter)**

Skalbaggen lösgör sig från trafiken  
I morgonrusningen på Essingeleden  
Det är min Volvo och jag sitter i den  
Vårt linjära hem smeker Bottenviken

Pendlargyttjan hejdar först vår seglats  
Men strax efter Arlanda glesnar flödet  
Jag lämnar mig helt åt motorvägsödet  
Kör två timmar, viker av till en rastplats

Tallarna tar faderligt E4:ans då  
Dämpar ljuden så att jag också hör  
Fåglarna som sjunger om fjärran länder

Så: Det här är den planet vi får till lån  
Lutad mot en polsk lastbil, dess chaufför  
Som nyvaken borstar sina tänder

Ibland väcker min fossilbil förundran  
Jag säger: Jag behöver (tyvärr) min bil  
På sommaren för att få känna mig fri  
Bo i den som Diogenes i tunnan

Som Cicero på flykt längs mitträcket  
Och hög på omkörningsadrenalin  
När landet öppnar sig som ett smyckeskrin  
Vem kan hävda att det inte är vackert

Visst, ibland under motorn ser jag droppar  
Kondens från AC:n som på sikt kan bli rost  
En bil är trots allt en förbrukningsvara

Men likaså är ju människors kroppar  
Och bilen är en förlorad rymdfarkost  
Omöjlig att vända, som Aniara

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren enjolive med Poeter.se id #27998 innehar upphovsrätten